

Karácsonyi szám

„Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket,
ők pedig követnek engem.” /Jn 10,27/

2017. december 23.

„Kiszabadítja a foglyokat az Úr” (Zsolt 146,7)

Tartalomból:

- **Lelkipásztori köszöntő** (1-2)
- **Gyülekezetünk története** (2-3)
- **Presbiterválasztás 2017** (4)
- **Reformáció 500**
Elődeink,
hithősök (5)
- **Jutalom-tanulmányi kirándulás** (6)
- **Hittanosaink írták** (6)
- **„Gyermekek szája által ...”** (7)
- **Milyen az én Istenem?** (8)
- **Egyedül Istené a dicsőség!** (9-10)
- **A szív Karácsonya** (10)
- **Az Örökkévalóság lapjain** (11)
- **Vers** (11)
- **Hirdetések** (12)

Egy régi (százharminchét évvel ezelőtti) amerikai történet jutott eszembe. Amikor D.L. Moody, a híres prédikátor St. Louis-ban evangélizált, a helyi újság (a „Világ Demokrata”) a címdoldalon szó szerint megjelentette egy esti prédikációját. Amikor a városi börtönben egy cellába bedobták a lapszámot, az ott őrzött fogoly, Valentine Burke – aki életéből már húsz évet börtönökben töltött – megpillantotta a szalagcímét: „Hogyan esett foglyul a filippi börtönőr?” Kárörvendő nevetéssel kezdte olvasni a sztorit a börtönőr bajba jutásáról. „Filippi” – mormogta maga elé – „az valahol Illinois-ban van”. „Milyen marhaság ez?” – józanodott ki a következő percben. „Pál és Szilász...»Mit tegyek, hogy üdvözüljek?« – Mióta közölnek az újságok ilyen locsogást?” Megnézte a dátumot. Igen, ez az aznapi kiadás. Félrehajította a sarokba, és fel-le járkált, mint egy ketrecbe zárt oroszlán. A szíve nyugtalanul vert. Újra és újra felvette az újságot, és olvasta az ige hirdetést. „Mit jelentsen ez? Hogyan lehetek megmentett - vagy mi? Ha valóban olyan Isten, mint a prédikátor mondja, akkor meg kell találnom Őt!” Néhány keserves óra után, éjfél tájban, imádkozni kezdett, mint egykor a szülői házban. Megértette, hogy Isten készen áll rá, és azt is akarja, hogy egy csapásra megbocsátja az ő sötét múltját. Néhány héten belül lefolyt a tárgyalása. Bizonyítékok hiányában szabadon engedték. Hónapokon át nyomorgott, barátok nélkül, rovott múlttal. De bátor maradt Krisztusban, és kitartott. New Yorkba ment, remélve, hogy becsületes munkát talál. Sikertelenül járva, egy fél év múlva visszatért St. Louis-ba. Egy nap a bíróságra hívták. „Valami régi ügyem” – gondolta. Mason serif azonban barátságosan fogadta. „Burke, én magát naponta figyelttem a szabadulása óta, New York-ban is. Az gondoltam, a hite csak fondorlat. De most már tudom, hogy becsületes életet él, ezért felajánlok önnek egy állást itt a rendőrsön.” Később Moody visszatért St. Louis-ba és a

bíróságon találkozott az egykori tolvajjal, aki egy táska gyémántot őrzött éppen. „Nézzé, Mr. Moody! Mit tett Isten kegyelme egy betörővel!” – kiáltott Burke, aki egy későbbi alkalommal ezt írta egy róla készült régi kép hátoldalára: „Fölemeli a porból a nincstelent, és kiemeli a szemétből a szegényt.” (Zsolt 113,7) Kívánom minden olvasónak és ige hallgatónak, hogy élje át maga is ezt a döntő változást!

Boldog Karácsonyt és áldott új esztendőt kívánok!

/Kenyeresy Károly lelkipásztor/

Gyülekezetünk története

„... Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. ...” /Zsolt 127,1a/

A Mátraházai Református Üdülő története

Az üdülőt még 1939-ben építették ifjúsági háznak, azzal a szándékkal, hogy szegény gyerekek pihenhessenek, gyógyulhassanak ott. 1940. június 29-én felszentelték, mint nyári diáküdülőt.

A ház azonban nem sokáig tölthette be funkcióját, mert a II. világháborúban német katonák ütöttek tanyát Mátraházán, rádióállomást létesítettek a hegy magas pontján. Amikor a frontvonal Gyöngyösnél húzódott, az épület a harcoló csapatok áldozatául esett. A református egyház a háború végén újjáépítette és kibővítette az üdülőt, amely sokak ébredésének volt a helyszíne.

A Magyar Nemzeti Bank meg akarta venni, de a Konvent nem adta el. Berzétei László fiatal lelkészt bízták meg 1947-ben az üdülő újjáépítésének ellenőrzésével és rövid idő alatt el is készült a ház. Akkoriban szegénység és jegyrendszer volt. A tizenkét-tizenhét éves fiatalok reggelire megették a 25 dkg kenyér-fejadagot. Az üdülő vezetője szorultságában az Úrhoz fordult (mint Müller György) imádságban. Az egyik napon vendég érkezett Svájcból. Megkérdezte, hogy mire van szükség. Két nap múlva két nagy teherautó állt meg a ház előtt tele élelmiszerrel. Isten kegyelméből az üdülőben senki nem éhezett soha.

Az épület rövid idő múlva kicsinek bizonyult. Felvettek beteg embereket (strúmával) és volt, aki gyógyultan távozott. Nemcsak a Mátra csodálatos levegője tette, hanem az a légkör, ami ott, abban az üdülőben volt. Mert ott az Úr Jézus Krisztus ereje és hatalma gyógyított. Hangzott az evangélium és a bizonyágtétel az Úr Jézus Krisztus hatalmáról, erejéről, szeretetéről, bűnbocsátó kegyelméről. Ennek a szolgálatában álltak a reggeli áhítatok, az esti evangelizációk és a bibliakörök.

A sok jelentkező miatt két ötven személyes sátrat állítottak fel. 1949-ben hozzákezdtek az üdülő második szárnyának felépítéséhez. A Rákosi-kormány kezdte államosítani az egyházi intézményeket. Nem volt alkalmas az idő az építkezéshez és nem volt meg a szükséges pénzösszeg sem. Berzétei László, az üdülő vezetője az egyik reggeli bibliaórán erről az ígéről szolgált: „Bizony, bizony mondom néktek, hogy amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek. Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjetek és megkapjátok, hogy a ti örömetek teljes legyen.” (János 16,23-24)

Arról beszélt a lelkész, hogy a hatalmas és minket szerető Isten mindent megadhat, csak hittel kell elfogadni. Még aznap kapott az üdülő egy nagy összeget Hollandiából, ami biztatás volt arra, hogy az üdülő tovább fog épülni.

Elkezdődött volna az alapozás, de nem lehetett cementet kapni. Az üdülő vezetője azt mondta a mérnöknek, hogy lesz cement. Imádkozni fogunk érte. Az imaközösség kérte, hogy Isten dicsőítse meg magát ebben a teljesen reménytelen helyzetben. Másnap az üdülő autójával (amit svájci segítyből vettek) Berzétei László és a mérnök, meg a vezető emberei leutaztak Gyöngyösre a Tüzép telepre. Egy férfi fogadta őket. A lelkész elmondta, hogy három mázsa cementet kér kölcsön. „Cementet? Hát tetszik tudni mit kér? A porlási %-ot nem számolják el nekem. Az állással játszom. Kérem lelkész úr, én ezt a cementet mégis kiadom. Tudja miért? 1919-es kommunista, zsidó ember vagyok. 1944-ben, mint munkaszolgálatost elvittek. Tudtuk, mi vár ránk. Magyar falun mentünk keresztül. Alkonyatkor

beledőltem az árokba. Az őr nem vette észre. Halálfélelmek között kúszva mentem be a legközelebbi házba. A református lelkész parókiája volt. Három napig voltam nála. Közben kidobolták a faluban, ha megtalálnak, azt is agyonlövik, akinél megtalálnak. Ez az ember az élete kockáztatásával mentette meg az életemet. Én ezt neki soha meghálálni nem tudom. De most valamit törlesztek az egyházának.” Átvették a cementet és hazavitték. A mérnök és a vele lévő emberek attól kezdve minden este ott voltak az áhítaton.

(Folytatás következik.)

/Berzétei Klára/

Presbiterválasztás 2017

Egyházunkban mindig nagy esemény a hat évenként sorra kerülő presbiterválasztás.

A gyöngyösi gyülekezetben különösen így volt ez, hiszen az elmúlt hat évben a presbiterek száma a működésképesesség határáig csökkent.

Ilyen helyzetben került sor a gyülekezetünkben október 1-én a presbiterválasztásra. A választási előkészületek az egyházi törvényeknek megfelelően történtek. A Választási Bizottság még a nyáron megkezdte a presbiter jelöltekkel a kapcsolatfelvételt. A munka eredményeként 18 presbiter és 2 gondnok jelöltet ajánlottak a gyülekezet részére.

A Szentírás szerint a presbiterséget isteni elhívás előzi meg. A presbiter elsősorban Urának tartozik elszámolással. A elhívás mindig az Egyház Urától származik, a kiválasztást a földi gyülekezetének tagjaira bízta.

Ez a kiválasztás történt október 1-én gyülekezetünkben, melynek eredménye a megválasztott 12 presbiter, 3 pótpresbiter és 1 gondnok.

A presbitérium nevében köszönöm a gyülekezet bizalmát. Ezt a bizalmat szolgálattal akarjuk meghálálni. Szolgálni akarjuk az Urat és a gyülekezetet. A presbiterség ugyanis nem érdem, nem kitüntetés, hanem szolgálat, együttműködve a lelkipásztorral.

Akár jelmondatként is „zászlónkra írhatnánk” Papp József erdőhegyi-kisjenői lelkipásztor igehirdetéséből egy mondatát: „Presztízs-harc helyett a lelkipásztoroknak és a presbitereknek együtt kell keresniük a megoldásokat, mert csak így lehet az új kihívásoknak megfelelni, az új feladatokhoz felnőni.”

Sok feladat vár az elkövetkező időszakban a presbitériumra. De Nehémiás szavai szerint: Isten segítségével be tudjuk fejezni a munkát, amelyet megkezdtünk. A 396. dicséretünkben erről így énekelünk:

„Ó bár sok szolga, sarlót fogva, Aratna mignem leborul az éj!

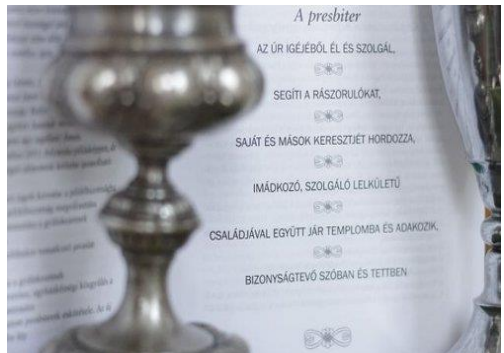
Urunk, e roppant, ért vetésre nézz: A munka sok, a munkás oly kevés!”

December 3-án Advent első vasárnapjával megkezdődött az új egyházi év, készülődés a karácsonyra Jézus Krisztus születésnapjára. Készüljünk hát mi is csendben, imádsággal egymásra figyelve.

Fenti gondolatokkal kívánok Istentől megáldott Karácsonyt és békés, boldog új esztendőt a gyülekezet minden tagjának.

„Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.” (Jn 1,14)

/Czövek Barnabás gondnok/

Reformáció 500 – Elődeink, hithősök

Ez évben minden a reformációról szóló egyházunkban.

– Említhetném a gyermektábort, melynek címe: Szuper (h)ősök Isten szolgálatában. Végig kísérhettünk bibliai hősöket a hit útján, tanulhattunk tőlük kitartást, állhatatosságot, Istenbe vetett bizalmat. /Gedeon, Jósiás, Jeremiás - Mária és Márta, valamint az apostolok, István, Fülöp, Pál, Tamás/

A gyermekek is megismerhették a reformáció öt jelmondatát:

- Egyedül a Szentírás (Sola Scriptura)
- Egyedül hit által (Sola fide)
- Egyedül kegyelemből (Sola gratia)
- Egyedül Krisztus (Solutus Christus)
- Egyedül Istené a dicsőség (Soli Deo gloria)

– Említhetném a reformációról való megemlékezést a Művelődési házban, amelyre sok szeretettel készültünk több testvéremmel együtt.

Mégis, ami nagyon-nagyon átjárta a lelkemet, az a negyven protestáns prédikátorról szóló könyv volt, ami a napokban újból a kezembe került. A történetet először jó pár évvel ezelőtt olvastam már, életem fordulópontján, amikor rám talált az Úr, akkor is nagy hatással volt rám, és elcsodálkoztam hitükön, kitartásukon.

Ezek a hithősök is viharos, vészjósló időkben éltek. Bátrak voltak, küzdöttek, harcoltak-a hit harcaival. A magyarországi ellenreformáció idején (1674.) több mint hétszáz protestáns hitvallót idéztek a Pozsonyban felállított különbíróság elé, papokat, tanítókat. Felségsértéssel, hazaárulással, a katolikus egyház megsértésével vádolták őket. Egyben követelték, hogy ismerjék el „bűnüket” és

térjenek át a katolikus hitre. Sokan meghátráltak. Sokan viszont semmiféle megalkuvásra nem voltak képesek. Őket gályarabságra ítélték. Kiszabadításukra gyűjtést szerveztek Európa protestáns országaiban. A sok megpróbáltatás után csak harminc ketten maradtak életben.

A történeteket az egyik rab, Kocsi Csergő Bálint /*Bottyán János reformata vallású káplánja*/ visszaemlékezései, és feljegyzései alapján tudjuk részletesebben.

/1991-ben II. János Pál pápa a kiengesztelődés jegyében megkoszorúzta a gályarabok emlékművét./

Ők, a hithősök sokat szenvedtek a hitükért, mint oly sokan a történelem során, és még a napjainkban is. Példájuk most talán megerősített? Elbizonytalanított? Elgondolkodtatott? Hiszem, hogy az Úr nem véletlenül ad ilyen történeteket, példákat élénk. Vajon tudunk-e mi is ennyire bízni az Úrban, ahogy ők tették? Elmondhatjuk-e?

– „Hitünknek, lelkiismeretünknek és régi törvényeinknek szabadságát, minden aranyánál feljebb becsüljük.” */Bocskai István erdélyi fejedelem mondása./*

Karácsony közeledtével legyen itt az a biztatás, amit Mező Miklós kedves lelkész testvérünk adott nekünk, hithű szeretettel igehirdetései alkalmából, szép befejezésképpen ennek az évnek: „Nem vagyunk a meghátrálás emberei”.

Jézus él, Jézus él, Jézus él! Vele járni és győzni ez a cél! Bárhová küld az Úr, megyek és hitem újul.

Jézus él! Jézus él! Jézus él!

Áldott, békés Karácsonyt kívánok szeretettel!

/Kovácsné Szajkó Katalin/

Jutalom-tanulmányi kirándulás

2017. november 17-én harminckét gyermekkel és négy felnőttel Budapesten a Bibliamúzeumban voltunk.

A jutalom-tanulmányi kirándulást azoknak a hittanosoknak szerveztük, akik részt vettek a „Reformáció 500” ünnepi alkalmain.

Zsoltárénekekkel, versekkel dicsérték Megtartó Urunkat.

Voltak közöttük olyanok is, akik kedves, szép rajzaikkal megpróbálták kifejezni mit jelent számukra a Reformáció öt alapelve:

Egyedül Jézus Krisztus által,
egyedül a Szentírás által,
egyedül hit által,
egyedül kegyelemből van üdvösségünk, örök életünk
és mindezekért Istené a dicsőség.

Köszönjük a szép munkákat és a szép énekszót, a verseket a gyerekeknek és a felkészítőiknek.

Köszönjük a szüleiknek is, hogy elengedték a gyermekeiket és felejtethetetlen élményhez juttatták őket!

/Kenyersyné Erika, hittanoktató/

Hittanosaink írták

KÜLÖNLEGES HELYEN JÁRTUNK...

Tudtad, hogy...

Van egy hely Magyarországon, ahol láthatóvá, hallhatóvá, kipróbálhatóvá vált a BIBLIA.

Na igen, leveszem a polcomról...

Nem, egyáltalán nem csak ennyi! A virtuális világ és a valóság egyszerre ejt ámulatba!

Kaphatsz az 5000 ember kenyéréből...

Sétálhatsz a jeruzsálemi templomban, miközben elmesélik neked mi történt pont azon a helyen Jézus idejében...

Felépítheted Noé bárkáját...

Vándorolhatsz Ábrahámmal Kánaán felé és a térképen nyomon követheted mennyi van még hátra...

Ezt látnod kell! Sőt minden részét ki kell próbálni!

Akik ezt a XXI. századi kiállítást megálmodták és megalkották bizonyára nagyon szeretik a Biblia Istenét és az Ő gyermekeit!

Ebben az évben még ingyenesen látogatható. Mindenkinek örömmel ajánljuk!

Címe: Budapest, Ráday u. 28. a Református Teológia épületében

honlap: www.bibliamuseum.com

Nyitva tartás: H-P: 10.00-18.00

Szo: 10.00-17.00

V: szünnap

„Gyermekek szája által ...”

A legnagyobb élményem a Bibliamúzeumban az volt, hogy...

a számítógép kérdéseire megtaláltam a kiállításon a válaszokat
a csapattársammal keresgéltem a feladatsor megoldásait
sokan voltunk együtt (harmincketten)
konkrétan? Az otlét és a sok plusz információ a Bibliáról!

A leghosszabb ideig...

a „jeruzsálemi templomnál” voltam, mert olyan volt, mint egy számítógépes játék
a Noé bárkájánál játszottam az állatokkal
a Jézus Krisztus-monogramos tárlónál, mert ezt még nem tanultuk, de azért
bejelöltem egyet és jó volt a válaszom
az ásatások cserepeinél
a nagy forgós teremtés asztalnál és a Biblia könyveinél.

Most tudtam meg...

hogy Isten velünk van mindig, mindenhol
a Biblia szerkezete hogyan épül fel.

A legérdekesebb az volt, hogy...

mindent jól kialakítottak a Múzeumban
eddig nem tudtam a Biblia keletkezéséről
a kereszt alatt állati csontokból készült kockákkal „játszottak” a római katonák
először azt hittem, hogy csak Bibliák lesznek a Múzeumban és nem is úgy volt.

Szeretnék visszamenni, mert...

kicsi volt és mégis nagy
izgalmas volt
a barátom is ott volt és jól megépítették a kiállítást
jó volt ott lenni
az egész egy nagy élmény volt, és mint tudjuk, jó társaságban csak úgy repül az
idő!

Szívesen elvinném magammal legközelebb...

a hittanos társamat, hogy ő is lássa
igazából mindenkinek megmutatnám
a testvéreimet
katolikus barátaimat az osztályból
az egész osztályomat
családom minden tagját karácsonyi ajándékként

Hogyan éreztem magam a kirándulásunkon?

Jól, mert izgalmas volt,
jól, mert együtt voltunk és bolondozhattunk a buszon
jól, mert találkozhattam a régi barátommal, meg nagyon tetszett a sok régiség
jó volt a buszon is, szép tájakat lehetett látni
nagyon jól, mert szeretnék még több mindent megtudni a Bibliáról
jól, két okból is: jó volt a közösség és jó helyeken voltunk.

/Kenyeressyné Erika, hittanoktató/

Milyen az én Istenem?

/Nyolcadikos hittanosok bizonyágtételéből válogattunk./

Köszönjük, hogy szeretettel és imádságos szívvel olvassák írásaikat.

Milyen az én Istenem?

„Mint tudjuk szuverén, tehát önálló hatalommal bíró személy. Akármilyen rossz vagy jó történik az ember életében, az az Ő akarata szerint történik. Mindenről tud. És ami szerintem legfurcsább dolga az Istennek: mindenütt jelen van. Bár, ha kijelentjük, hogy szent és erős Úr, akkor már nem is tűnik olyan lehetetlennek, sőt furcsának sem.

A mi világunk, a civilizációnk állandóan változik, de egy valami nem: Isten. Ő változhatatlan, Ő a legbölcsebb. Ő mindenkihez hűséges akkor is, ha az ember nem annyira. De ha egyszer valaki vétkezett és bevallja bűnét – és az Isten látja, hogy őszintén mondja, akkor megbocsát neki. Csak úgy! Feltétel nélkül!

Ebből látszik meg az Úr szeretete, kegyelme és jósága. De Ő mindig igazságos marad, mert Ő mindenben átlát.”

/Bálint Kevin Dániel/

„Az én Istenem jóságos, mert elküldte egyszülött Fiát, hogy felszabadítsa az embereket a bűnűktől. Kegyelmes, mert megbocsát neked, ha megbánod bűneidet. Erős Úr, mert bármire képes vagy Ővele együtt. Mindentudó, mert tudja mi a jó neked.”

/Farkas Bertalan/

„Az én Istenem megbízható, mert elmondhatok Neki mindent. Hűséges, mert soha nem fordít hátat és nem hagy el.”

/Furkó Noémi/

„Hogyan is tudnám megfogalmazni, hogy milyen az én Istenem?

Jó és hűséges mindenkihez. Mindenütt jelen van, segít minden nehezét átvészelné. Az Úr erős és igazságos. Most biztosan azon töprengsz, hogy miért erős...Mentálisan vagy fizikailag? Szerintem lehet mindkettő, attól függ, hogy nézzük. Mentálisan azért erős, mert lelkiileg erősít minket. Fizikailag pedig: megteremtette a Földet, az állatokat és így tovább... Isten szeret engem, téged, mindenkit, még a bűnözőket is. Feláldozta a Fiát értünk, a bűnösökért, vagyis mindenkiért. Ő a legbölcsebb. Mindenkiről tud mindent. A mai nyelven mondhatnám úgy, hogy Ő a világ „Wikipédiája.”

Isten változhatatlan, örökké veled van, figyel téged, egyszerűen mindent tud.

Olvasd a Bibliát, menj templomba, tanulj Róla és ha teheted beszélj róla másoknak! És tiszteld!”

/László Klaudia és Török Krisztofer/

Egyedül Istené a dicsőség!

Karácsonyhoz érkezve, lassan magunk mögött hagyva a reformáció 500. évfordulóját, és az év végéhez közeledve csendüljenek fel bennünk Kálvin János szavai: Egyedül Istené a dicsőség!

Dicsőség

A dicsőség szó héber megfelelőjének jelentése nehéz, súlyos. Isten fontosságát, egyedülálló, páratlan voltát értjük alatta.

„Amit az Alpok szó jelent Európa hegyei között, azt jelenti a dicsőség Isten jellemében. Az Alpok temérdek szépséget foglal magában: patakokat, csúcsokat, hulló leveleket, futó jávorszarvast. Amikor az Alpokat szeretnénk látni, mindezt látni szeretnénk. Amikor Isten dicsőségét akarjuk látni, Isten egészét akarjuk látni. Isten dicsősége magában hordozza jellemzőinek teljes súlyát: szeretetét, jellemét, erejét, és így tovább.” Mózes csak levett saruval állhatott meg Isten előtt. Ézsaiás felismerte elveszettségét, amikor bepillantott Isten templomába és hallhatta a szeráfok kiáltását: „... Szent, szent, szent az Seregek Ura, dicsősége betölti az egész földet!” (Ézs 6,3) A pásztorokon nagy félelem vett erőt, amikor körülragyogta őket az Úr dicsősége. A legszemléletesebben pedig Jézus Krisztuson válik láthatóvá: „Ő Isten dicsőségének kisugárzása és lényének képmása”. (Zsid 1,3) A kereszten való szenvedésében egyszerre nyilvánul meg Isten igazsága, bűn ellen való izzó haragja, ugyanakkor érthetetlen kegyelme és szeretete a bűnös iránt.

Érdemes magunknak feltenni a kérdést: Ebben az évben én miben láttam meg Isten dicsőségét? Lehet, hogy egy csodálatos gyógyulásban, a testvéri

szeretet megnyilvánulásában, a teremtésben.

Istené a dicsőség

Pál apostol Isten gazdagságának mélységét vizsgálva megérti, miért Istené a dicsőség: „Bizony, tőle, általa és érte van minden: övé a dicsőség mindörökké. Ámen.” (Róm 11,36) Mielőtt bármi létrejött volna a világon, Isten, aki így mutatkozott be: Vagyok, Ő létezett egyedül. A világmindenségben minden Tőle származik. Megtervezte, megalkotta és fenntartja azt.

A teremtés célja, hogy Isten dicsőségét kinyilatkoztassa. Az embert is ezért teremtette: „mindenkit, akit nevemről neveznek, akit dicsőségemre teremtettem, formáltam és alkottam.” (Ézs 43,7)

Megváltásunkat is Ő akarta és végezte el Jézus Krisztus által. Szentlelke által hitet ad az embernek. Üdvösségünk is az Ő dicsőségére van.

„Miért forog a föld? Óérte.

Miért vannak adottságaid és képességeid? Óérte.

Miért vagy gazdag vagy szegény? Óérte.

Erdő vagy küzdelem? Óérte.

Minden és mindenki azért létezik, hogy felfedje az Ő dicsőségét.

Téged is beleértve.”

Volt-e valami ebben az évben, amivel hozzájárultam Isten dicsőségéhez? Talán egy kedves szó, egy megbocsátás, egy apró szolgálat?

Egyedül Istené a dicsőség

„Nem adom másnak dicsőségemet” – mondja Isten. (Ézs 48,11b)

Nabukodonozor babiloni király súlyos ítélet alá került, mert önmagának adta a dicsőséget. Mindannyian úgy születünk, hogy saját dicsőségünket keressük.

Pedig tudhatjuk, mindent, amink van Istentől kaptunk. Ezért szólít fel Jézus is a Hegyi beszédben: „Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” (Mt 5,16) Akkor fog rajtunk Isten dicsősége felragyogni, ha engedjük Krisztust uralkodni életünkben. Ahogyan Ő is az Atyának való engedelmisséggel dicsőítette meg Őt. (Jn 17,4)

Van-e valami, amiben még magamnak adom a dicsőséget?

A Westminsteri Kiskaté első kérdése így hangzik: Mi az ember életének fő célja? A felelet: Az ember életének fő célja az, hogy Istent dicsőítse, és Őbenne örökké gyönyörködjön.

Ünnepben és hétköznapokban tudatosan figyeljünk Isten dicsőségére! Minél gyakrabban álljunk meg Előtte, félelemmel, teljes hódolattal! Törekedjünk arra, hogy minden tettünkkel járuljunk hozzá az Ő dicsőségéhez!

„Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.” (Lk 2,14)

Az írás James Montgomery Boice: Mi történt a kegyelem evangéliumával és Max Lucado: Az élet nem rólam szól c. könyve alapján készült.

/Hulvey Irén hittanoktató/

A szív Karácsonya

„A saját világába jött, de az övéi nem fogadták be őt. Akik pedig befogadták, azoknak hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek, mindazoknak, akik hisznek az ő nevében.” /Jn 1,11-12/

Ünnepi készülődés ideje: varázslatos fények, díszek a házakon, helyiségekben, szobákban, zenei dömping, vásárlási láz, régen vágyott exkluzív alkalmak és ajándékok. Hangulatba öltözéssel

azonban csak kis időre, de nem alapvetően és nem tartósan változik meg a szív. Melyik karácsonyi dallam pótolhatná a Betlehem mezején felzengett angyali kórus énekét? Milyen hamvadó mosoly lenne mérhető az értünk halt isteni szeretet tiszta önzetlenségéhez? Milyen ünnepi fényár múlna felül a világ világosságát? Temetőinket százszor járt tanúként hirdetem: „A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát, a homály földjén lakókra világosság ragyog.” (Ézsaiás 9,1) Csak Jézus Krisztus személyes befogadása hoz változást a lélek zavartságába, hiányába és lassú megereszkedésébe. Ő vezet vissza minket a fogyhatatlan és igaz szeretetbe. Ő helyez minket vissza a bűneset előtti szent és ártatlan állapotunkba. Valaki egy nagyon drága kanárimadarat vett, amely gyönyörűen énekelt, trillázott. Amint otthon betették a szép kalitkába, a kanárimadár elhallgatott. Mindent csináltak vele, fűtyültek, zenét sugároztak hosszasan neki, etették mindennel, fürdőt csináltak, hogy csapkodhasson a szárnyaival. Hatástalan maradt minden, a kanári nem énekelt. Egy idő után a család már le is mondott róla. Aztán amikor felállították a karácsonyfát, és úgy, ahogy máskor is szokták, kiengedték a madarat, a kanári felrepült a zöldellő fára. Úgy kezdett el tollászkodni, mint aki hazatért. Majd magasra emelte fejét és erős hanggal énekelni kezdett. Mi történt vele? Mikor a fára ült, azt hitte, hogy kint van a szabadban. Úgy érezte: „most minden rendben van, a régi helyemen vagyok”. Jézus Krisztus eljött a földre, hogy kinyissa börtönünket! Fogadd be az Ő igéjét, ez az Ő világossága hozzánk, így lesz a szívednek boldog karácsonya!

/KK/

Az Örökkévalóság lapjain

„A világ nem ismerte meg őt” (Jn 1,10)

Ha 1809-ben kézbe vettünk volna egy napilapot, a következő szenzációs friss híreket olvashattuk volna benne: I. Napóleon, francia császár leigázta a Habsburg birodalmat a wagrami csatában és bekebelezte az egyházi államot. Az 1809-es év azonban sok más szempontból is jelentős dátum a történelemben. Franciaországban ebben az évben született Louis Braille, a vakok által használt egységes írásrendszer megalkotója. Németországban megszületett Felix Mendelssohn a csodálatos zeneszerző és karmester. Angliában megszületett William Gladstone, a négyszeresen megválasztott miniszterelnök és a közoktatás megteremtője, Lord Alfred Tennyson, koszorús költő és Charles Darwin, a XIX. század legbefolyásosabb természettudósa. Amerikában megszületett Edgar Allen Poe költő és novellista, Oliver Wendell Holmes, orvos és író, akinek a mai műtéti technikák nagy részét köszönhetjük és Abraham Lincoln, az Egyesült Államok leghíresebb elnöke. Ennek ellenére a kortársak számára az 1809-es esztendő legfontosabbnak vélt eseménye továbbra is Napóleon Ausztria felett aratott győzelme maradt. Mindenki csak erről beszélt. De ki az, aki még ma is emlékszik az 1809-es szenzációra? Szinte senki. Napóleon hódítása ma már csak egyetlen kocka a történelem filmvásznán. Az a néhány csecsemő, akiről akkoriban még nem sokat tudhatott a világ, örökre átírta a történelem forгатókönyvét. Jézus születésére nem igen figyelt fel a világ.

Mindössze néhányan voltak tudatában annak, mekkora jelentőséggel bír a jászolban fekvő újszülött. Mindez hasonlóképpen igaz Isten legtöbb tetteire. Ő legtöbbször észrevétlenül, a színpalak mögött munkálkodik. Amit Ő tesz, nemigen kerül az újságok (weboldalak) címlapjára. Sokkal inkább az emberek életét írja át az Örökkévalóság lapjain.

/KK/

Vers

Advent

Színpompás csillogó fenyőfák,
Vakító fényárban úszó Nagy Világ.
Ünnepre készül minden ember fia,
Egyetlen vendégét örömmel várja.

Megoszlik a világ, ki ezt, ki azt vár,
Van, aki azt várja, amit a szeme lát.
Földísztett ékes fenyőfa alatt,
Személyre szóló ajándékokat.

Másoknak szíve szíveket keres,
Nem látja meg a Hófehér Szívet,
Mely mélyen, titkon, régen ott
pihen,
Melyet meglátni ajándék lehet.

Köszön a vendég. Béke Veletek!
Megszedett szívem legyen a tiétek!
Ajándékom ez. Szeretlek titeket!
Szedett szívetekkel egymást
keressétek!

Így fogunk mi is emberek csillogni,
Karácsonyi fényben illatozni.
Mégváltónkat szívünkbe fogadva,
Örökkön örökké Istent imádvá.

Szklár Istvánné

Szklár Istvánné: a Gyöngyösi Kék Kereszt Csoport egyik résztvevője. (A vers 2007. decemberében született.)

Hirdetések

Állandó gyülekezeti alkalmak

- Minden vasárnap: Gyöngyös Gyermekek istentisztelet 10⁰⁰ órától
Gyöngyös Gyermekek megőrzés 10⁰⁰ órától
- Minden vasárnap: Istentiszteletek
1. vasárnap Domsztló 8¹⁵-től, Gyöngyös 10⁰⁰ órától, Mátrafüred 14⁰⁰ órától
 2. vasárnap Vécs 8³⁰-tól, Gyöngyös 10⁰⁰ órától, Karácsond 15⁰⁰ órától, Vámosgyörk 16³⁰-tól, Visonta 18⁰⁰ órától
 3. vasárnap Gyöngyös 10⁰⁰ órától, Rózsaszentmárton 15⁰⁰ órától
 4. vasárnap Vécs 8³⁰-tól, Gyöngyös 10⁰⁰ órától, Gyöngyöshalász 15⁰⁰ órától, Adács 16³⁰-tól
1. hétfő Szolgálók bibliaórája 17³⁰-tól
 2. hétfő Női óra 17⁰⁰ órától
 3. hétfő Férfi óra 18⁰⁰ órától

Minden hónap utolsó hétfőjén: Imaalkalom 18⁰⁰ órától

- Minden szerdán: Bibliaóra Gyöngyösön 17⁰⁰ órától
- Minden kedden: Bibliaóra Mátraházán 17¹⁵-től, Kékestetőn 18³⁰-tól
- Minden pénteken: Ifjúsági alkalom 17⁰⁰ órától
- Szombatonként és vasárnap az istentiszteletek után (Pünkösdig):
Konfirmációs előkészítő 10⁰⁰ órától illetve 11¹⁵-től

Rendkívüli alkalmaink

- december 24. vasárnap 10⁰⁰ – karácsonyi istentisztelet és közös ünneplés
- december 25. hétfő 10⁰⁰ – ünnepi úrvacsorai istentisztelet
- december 26. kedd 10⁰⁰ – ünnepi úrvacsorai istentisztelet
legátus: Gulyás Dóra IV. évf. teológus
- december 31. vasárnap 17⁰⁰ – évi hálaadó istentisztelet
- január 01. hétfő 10⁰⁰ – újévi istentisztelet

GYÖNGYSZEM

Kiadja:

A GYÖNGYÖSI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG

Szerkesztők:

Gyülekezetünk szolgáló közössége

Címünk:

3200 Gyöngyös Arany János utca 2.
tel: 06-37/311-563

**Ezúton kívánunk minden
kedves gyülekezeti tagunknak
és olvasónknak
áldott, békés Karácsonyt!**

**Az Úr áldását kérjük a
Gyülekezetünkre!**